

๕๑

ทำบุญอย่างไร ได้ผลมาก

บุคคลผู้มีจิตผ่องใส เป็นผู้มีศรัทธา ให้ทานด้วย
โกศทรัพย์ทั้งหลาย ที่ได้มาโดยชอบธรรม แม้จะอยู่ครองเรือน
ย่อมเป็นผู้ยึดถือชัณณะไว้ได้ในโลกทั้งสอง คือ ประโยชน์
เกื้อกูลในปัจจุบัน และความสุขในสัมปรายภพ การบริจาค
ดังกล่าวมานั้น ย่อมเป็นเหตุให้บุญกุศลพอกพูนขึ้น

ทำบุญอย่างไรได้ผลมาก

๔๘๕

ทุกคนที่เกิดมาไม่สามารถนำสิ่งใดติดตัวมาได้ มีเพียงบุญและบาปเท่านั้นที่ติดตัวมา และปรุงแต่งให้เกิดรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และคุณสมบัติที่แตกต่างกัน เพราะเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากเหตุแห่งการกระทำในอดีต และเมื่อถึงคราวจะลาโลกนี้ไป เราก็ไม่อาจนำสิ่งใดติดตัวไปได้อีก จะมีเพียงบุญและบาปที่เราได้ทำไว้ในขณะที่เป็นมนุษย์เท่านั้น ผลของบาปมีความทุกข์ทรมานเป็นผล ส่วนผลของบุญ ก็มีความสุขความสมปรารถนาเป็นผล สิ่งใดก็ตามที่เราทำไว้ในอดีต สิ่งนั้นจะตามส่งผลเสมอ ไม่ช้าก็เร็ว เพราะฉะนั้น อย่าปล่อยตัวปล่อยใจไปทำสิ่งที่เป็นบาปอกุศล ควรประกอบแต่กุศลกรรมไว้มากๆ เพราะวิบากแห่งกรรมดีจะส่งผลให้เราประสบความสุขและความสำเร็จไปทุกภพทุกชาติอย่างแน่นอน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน อธิสุตฺต ความว่า

“บุคคลผู้มีจิตผ่องใส เป็นผู้มึนศรัทธา ให้ทานด้วยโมคคทรัพย์ทั้งหลาย ที่ได้มาโดยชอบธรรม แม้จะอยู่ครองเรือน ย่อมเป็นผู้ยึดถือช่วยชนะไว้ได้ในโลกทั้งสอง คือ ประโยชน์ ก่อกุลในปัจจุบัน และความสุขในสัมปรายภพ การบริจาค ดังกล่าวมานั้น ย่อมเป็นเหตุให้บุญกุศลพอกพูนขึ้น”

ชีวิตการครองเรือนมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบมากมาย ตั้งแต่สามีต้องดูแลภรรยา หรือภรรยาต้องเอาใจใส่ต่อสามี

ทำบุญอย่างไรได้ผลมาก

๔๘๖

เมื่อมีลูกก็มีห่วงมีกังวล ต้องรับผิดชอบในการเลี้ยงดูลูกให้เจริญเติบโต ให้มีความเป็นอยู่และการศึกษาที่ดี จึงจำเป็นต้องอาบเหงื่อต่างน้ำ ทำงานหามรุ่งหามค่ำ กลางคืนเป็นควนกลางวันเป็นไฟ ทรัพย์ที่ได้มาก็เป็นทรัพย์ที่สุจริตบ้าง ทุกจริตบ้าง เพื่อให้ได้มาบำรุงเลี้ยงตนและครอบครัวให้มีความสุขสบาย

แม้มีทรัพย์แล้ว ยังต้องกังวลกับการเก็บรักษาทรัพย์สมบัติเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นแก้วแหวนเงินทองเรือกลสวนไร่นา ธรณاب้านช่อง หรือทรัพย์สินต่างๆ ที่หามาได้ สิ่งเหล่านี้แม้จะอำนวยความสะดวก แต่ก็อาจเป็นทางมาแห่งภัยร้ายถึงเจ้าของได้ด้วย มิแล้วไซ้ว่าจะนำสุขมาให้อย่างเดียว ต้องเป็นทุกข์ใจคอยเป็นห่วงเป็นกังวลสารพัด ถ้าหากเราป้องกันรักษาไม่ดี อาจถูกโจรขโมยเอาสมบัติไปได้ หรือถูกจี้ปล้นบ้าง เกิดอัคคีภัยไฟไหม้บ้าง ความกังวลด้วยภาระหนักๆ ทั้งเรื่องปัญหาภายในครอบครัว และยังต้องแสวงหาสมบัติต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ใจหงุดหงิดขุ่นมัว แล้วโอกาสที่จะมานั่งธรรมะ ทำใจหยุดใจนิ่งอย่างจริงจัง จึงทำได้ยาก เพราะมีสิ่งที่จะต้องเป็นห่วงเป็นกังวลใจอยู่ตลอดเวลา

ความกังวลเป็นปليโพธของการทำภาวนา เป็นอุปสรรคในการทำใจให้หยุดนิ่ง พระพุทธองค์จึงทรงสอนวิธีการสั่งสมบุญอย่างง่ายๆ ซึ่งจะเป็นเสบียงในการเดินทางไกลไปสู่

ทำบุญอย่างไรได้ผลมาก

๔๘๓

ล้มปรายภพ คือการนำทรัพย์ออกด้วยการให้ทาน ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ทรัพย์สมบัติที่หามาได้นั้น เมื่อนำออกดีแล้วด้วยการถวายไว้ในสงฆ์ก็ดี ทำให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนก็ดี ทรัพย์จะเปลี่ยนเป็นบุญกุศล ซึ่งเป็นอริยทรัพย์ เป็นทรัพย์ละเอียดที่ติดตัวเราไปได้ทุกที่ ทั้งยังติดตามตัวข้ามภพข้ามชาติไปอีกด้วย

เนื่องจากชีวิตมนุษย์บนโลกนี้ ช่างสั้นมากและมีเวลาอย่างจำกัดเพียงน้อยนิดเท่านั้น ฉะนั้นเมื่อตั้งใจจะทำบุญ จึงจำเป็นต้องรู้จักแสวงหาบุญเขต คือทำให้ถูกเนื้อนาบุญ ลงทุนน้อยแต่ได้ผลมาก ลงทุนมากก็ได้มากทบทวียิ่งขึ้นไป ไม่ใช่สักแต่ว่าทำเท่านั้น เพราะการเลือกให้ นั้น พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญเหมือนหวานข้าวกล่ำลงไปในนาดี เมื่อปุ๋ยดี ดินดี ผลที่ได้ย่อมงอกงามไพศาล นำความพึงพอใจมาให้ผู้เป็นเจ้าของฉันใด ผลบุญที่เกิดจากการให้ในบุญเขตอันเยี่ยมย่อมส่งผลอันไพบูรณ์ฉันนั้น เพราะสังคมทานเป็นประมุขของผู้หวังบุญ พระสงฆ์เป็นประมุขของผู้บูชา เป็นเนื้อนาบุญอันเลิศของโลก ไม่มีเนื้อนาบุญอื่นยิ่งกว่า

*ในสมัยพุทธกาล ปริพาชกวัจนโคตรซึ่งเป็นนักบวช

ทำบุญอย่างไรได้ผลมาก

๔๘๘

นอกพระพุทธศาสนา มีความสงสัยเกี่ยวกับการทำบุญในบวรพระพุทธศาสนา เพราะได้ยินมาว่า ถ้าอยากได้บุญต้องมาทำบุญในพุทธศาสนาเท่านั้น จึงตัดสินใจชักชวนสาวกไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า แล้วทูลถามว่า “ข้าแต่พระโคตมผู้เจริญ ข้าพระองค์ได้ยินมาว่า พระองค์ตรัสว่า ทานควรให้แก่เราเท่านั้น ไม่ควรให้แก่คนอื่นๆ ควรให้แก่สาวกของเราเท่านั้น ไม่ควรให้แก่สาวกของคนอื่นๆ ทานที่ให้แก่เราเท่านั้นมีผลมากให้แก่คนอื่นๆ ไม่มีผลมาก ให้แก่สาวกของเราเท่านั้นมีผลมาก ให้แก่สาวกอื่นๆ ไม่มีผลมาก

ข้าแต่พระโคตมผู้เจริญ ชนเหล่านั้นกล่าวตามคำที่พระโคตมผู้เจริญได้ตรัสไว้จริงหรือ เขาไม่ได้ใส่ความพระโคตมผู้เจริญด้วยเรื่องอันไม่จริงหรือ ความจริงพวกข้าพระองค์ไม่ประสงค์จะใส่ความพระโคตมผู้เจริญเลย ขอพระองค์ได้โปรดแก้ไขข้อสงสัยในดวงจิตแก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเห็นว่า ปริพาชกท่านนี้ เป็นบัณฑิตมีปัญญา อุตส่าห์เข้ามาสอบถามเพราะต้องการรู้ว่าเนื่อนาบุญที่แท้จริงนั้นเป็นอย่างไร จึงตรัสตอบว่า “ดูก่อน วัจจะชนเหล่านั้นมิได้กล่าวตามคำที่เรากล่าว อันที่จริง ชนเหล่านั้นใส่ความเราด้วยเรื่องอันไม่เป็นจริง ดูก่อนวัจจะ ผู้ใดห้ามคนอื่นให้ทาน ผู้นั้นชื่อว่าทำอันตรายต่อคน ๓ คน ทำร้ายคนถึง ๓ คน

ทำบุญอย่างไรได้ผลมาก

๔๘๕

คือทำอन्नตรายต๋อบุญของทหายก ทำอन्नตรายต๋อลาภของปฏิกาคห
แม่ตัวของผู้นั้นชื่อว่าถูกกัน ถูกขุดรากคือความดี และถูกประหาร
คือตายจากความดี

ดูก่อนวัจจะ ผู้ใดห้ามคนอื่นให้ทาน ผู้นั้นชื่อว่าทำ
อन्नรายต๋อคน ๓ คน ทำร้ายต๋อคน ๓ คนอย่างนี้ เราตถาคต
กล่าวเช่นนี้ต่างหาก ดูก่อนวัจจะ แม่สัตว์ทั้งหลายที่อยู่ในหลุม
โสโครกหรือท่อโสโครก ผู้ใดเทน้ำล้างหม้อก็ดี น้ำล้างภาชนะก็ดี
ลงไปในหลุมและท่อโสโครกนั้น ด้วยเจตนาให้สัตว์นั้นได้เลี้ยงชีพ
อย่างนี้ เราตถาคตยังกล่าวการได้บุญอันมีกิริยาที่ทำอย่างนั้น
เป็นมูล จะกล่าวอะไรถึงการให้ทานในผู้ที่เป็นมนุษย์เล่า

ดูก่อนวัจจะ แต่ถึงอย่างไร เราตถาคตกล่าวว่า ทานที่
ให้แก่ผู้มีศีลมีผลมากหาได้กล่าวอย่างนั้นในผู้ทุศีลไม่ และผู้มีศีล
นั้นเป็นผู้ละองค์ ๕ อีกทั้งประกอบด้วยองค์ ๕ ละองค์ ๕ คือ
ละกามฉันทะ พยาบาท ถีนมิทธะ อุทธัจจกุกกุจจะ และวิจิกิจฉา
ผู้มีศีลเป็นผู้ละองค์ ๕ นี้ ประกอบด้วยองค์ ๕ คือ ประกอบด้วย
สิลขันธ์ สมาธิขันธ์ ปัญญาขันธ์ วิมุตติขันธ์ และวิมุตติญาณ-
ทัสสนขันธ์ อันเป็นอเสขะ ผู้มีศีลเป็นผู้ประกอบด้วยองค์ ๕ นี้
เราตถาคตกล่าวว่า ทานที่ให้ในผู้มีศีลที่ละองค์ ๕ และประกอบ
ด้วยองค์ ๕ อย่างนี้ มีผลมาก

ในโคตัวเมียทั้งหลาย โคซึ่งเป็นลูกของโคตัวเมียนั้น

ทำบุญอย่างไรได้ผลมาก

๔๕๐

เมื่อได้รับการฝึกแล้ว เป็นโศกงานผีทำดี คนทั้งหลายใช้งานหนัก ได้สารพัด หาได้พิถีพิถันสีของมันไม่ ในหมู่มนุษย์ก็เช่นเดียวกัน ในชนชาติใดชาติหนึ่ง จะเป็นชาติกษัตริย์ พราหมณ์ แพศย์ ศูทรหรือจัณฑาล บุคคลผู้ซึ่งฝึกตนแล้ว มีวัตรอันดี ตั้งอยู่ในธรรม ถึงพร้อมด้วยศีล พุทธวาจาสดีย์ มีใจประกอบด้วยหิริ ละชาติ และมรณะแล้ว อยู่จบพรหมจรรย์แล้ว ปลงหนักแล้ว ปลอดโปร่ง แล้ว เสร็จกิจ ไม่มีอาสวะ ถึงฝั่งแห่งธรรมทั้งปวง ดับกิเลสได้ เพราะไม่ยึดมั่นถือมั่นแล้ว ทักขิณาทานที่ให้ในบุคคลนั้น อันเป็น เนื่อนาที่ปราศจากโทษย่อมมีผลไพบูลย์ มีผลไพศาล ส่วนผู้ไม่ได้ สดับ ไม่รู้จักบุญเขต คือเนื่อนาบุญอันเลิศ ให้ทานภายนอกบุญเขต ไม่เข้าใกล้สัตบุรุษทั้งหลาย บุญที่ทำไปย่อมมีอันส่งผลเล็กน้อย ชนเหล่าใดมีศรัทธาเลื่อมใสไม่คลอนแคลนในพระรัตนตรัย คนเหล่านั้นย่อมไปสู่เทวโลกย่อมได้บรรลुพระนิพพานตามลำดับ”

นี่เป็นพระพุทธรวณะที่หลวงพ่อดำยกมากล่าวให้ทุกท่าน ได้ศึกษากันว่า หากจะทำบุญควรทำอย่างไรถึงจะได้ประโยชน์ สูงสุด ให้สมกับทรัพย์สมบัติที่เราอาบเหงื่อต่างน้ำหามาได้ด้วย ความยากลำบาก ผลบุญอันยิ่งใหญ่จะได้บังเกิดขึ้น เราจะ ประสบความสุข และความสำเริงไปทุกภพทุกชาติ ขอให้เรา ขยันสั่งสมบุญกุศลให้มากๆ จะได้สร้างบารมีอย่างสะดวกสบาย กันทุกคน